

26 GRZ 02

Uitspraak van de Geschillencommissie Regresaanspraken Zorgverzekeraars inzake een geschil met betrekking tot het convenant regres zorgverzekeraars/ aansprakelijkheidsverzekeraars.

Partijen

Partij A; zorgverzekeraar van partij X (hierna: de 'verkeersregelaar'),

en

Partij B; WAM-verzekeraar van de auto, bestuurd door Y (hierna; de 'bestuurder').

Feitelijke gegevens

Op 3 april 2023 omstreeks 19:45 uur vond aan de Zuiderweg te Wijdewormer op een parkeerplaats een aanrijding plaats. Op een parkeerterrein stond de verkeersregelaar automobilisten te verwijzen naar het tweede gedeelte van het parkeerterrein, omdat het eerste gedeelte reeds vol was. Het parkeerterrein bestaat uit twee gedeelten. De bestuurder kreeg de aanwijzing door te rijden naar het tweede gedeelte, maar gaf te kennen dat achter de verkeersregelaar nog een plaats vrij was. De bestuurder negeerde de aanwijzing van de verkeersregelaar om door te rijden naar het tweede gedeelte en stuurde zijn auto plotseling naar links waardoor de verkeersregelaar werd geraakt en op de grond is gevallen. Als gevolg daarvan heeft de verkeersregelaar letsel opgelopen en is hij per ambulance naar het ziekenhuis gebracht.

Stellingname van partijen

Partij A is van mening dat sprake is van volledige aansprakelijkheid van de bestuurder. De verkeersregelaar voerde zijn taak uit als verkeersregelaar en gaf een duidelijke aanwijzing. Deze aanwijzing werd door de bestuurder van de auto genegeerd, met als gevolg dat de verkeersregelaar werd aangereden. Partij B stelt dat de verkeersregelaar met zijn arm door het raam van de auto heeft gegrepen en zich heeft vastgehouden aan het voertuig. Deze lezing berust, aldus partij A, uitsluitend op een getuigenverklaring van de inzittende van het voertuig, de zoon van de bestuurder. De verkeersregelaar heeft de toedracht betwist en verklaart dat hij werd geraakt tijdens het geven van een aanwijzing. Partij A stelt dat er geen onafhankelijke getuigen zijn die bevestigen dat de verkeersregelaar zichzelf in gevaar heeft gebracht of een verkeersfout heeft gemaakt. Daarnaast bevat het politierapport geen concrete bevindingen die de lezing van partij B ondersteunen. Partij B heeft geen objectief bewijs overgelegd waaruit zou blijken dat de verkeersregelaar heeft gehandeld in strijd met verkeersregels of verkeersnormen. Partij A is van mening dat art. 185 WVV van toepassing is. Partij A stelt dat zonder bewijs van een verkeersfout door de verkeersregelaar sprake is van een vergoedingsplicht van 100%.

Partij B stelt zich op het standpunt dat de verkeersregelaar gehandeld heeft in strijd met art. 5 WVV. De verkeersregelaar heeft, doordat hij de rijdende auto probeerde tegen te houden, vast te houden en zijn arm door het raam te steken, het verkeer op de weg gehinderd. Partij B stelt dat sprake is van gedeelde aansprakelijkheid en heeft daarom 45% van de vordering van partij A voldaan. Partij B doet een beroep op eigen schuld ex art. 6:101 BW en stelt dat het gedrag van de verkeersregelaar mede heeft bijgedragen aan het ontstaan van het ongeval. Het handelen van de verkeersregelaar heeft bijgedragen aan de val. Volgens partij B staat de verkeersfout van de verkeersregelaar vast. Volgens partij B brengt toepassing van art. 3 van het convenant regres zorgverzekeraars/ aansprakelijkheidsverzekeraars (het 'Convenant') mee dat 45% van de zorgkosten voor vergoeding in aanmerking komen. Partij B verzoekt de commissie te oordelen dat 45% van de door partij A gemaakte zorgkosten als gevolg van het ongeval voor vergoeding in aanmerking komen.

Overwegingen van de commissie

De commissie stelt vast dat uit de brief van partij A van 9 mei 2025, het verweerschrift van partij B en de overige aan de commissie overgelegde stukken niet exact valt vast te stellen wat op die bewuste 3 april 2023 omstreeks 19:45 uur op de parkeerplaats aan de Zuiderweg te Wijdewormer daadwerkelijk is gebeurd. De commissie acht het weinig geloofwaardig dat de bestuurder is doorgereden zonder op te merken dat de verkeersregelaar is gevallen.

Bij de beoordeling van het onderhavige geschil neemt de commissie de taak en bevoegdheden van de verkeersregelaar tot uitgangspunt, alsmede dat een bestuurder gehouden is gehoor te geven aan door een verkeersregelaar gegeven aanwijzingen, dat wil zeggen deze aanwijzingen moet opvolgen. Inherent aan de functie van een verkeersregelaar is dat deze aanwijzingen kan geven. Uit art. 82 lid 1 sub c RVV 1990 volgt dat weggebruikers verplicht zijn deze aanwijzingen op te volgen, die mondeling of door middel van gebaren worden gegeven. In de onderhavige kwestie is door de bestuurder geen gevolg gegeven aan de door de verkeersregelaar gegeven aanwijzing dat de bestuurder onder het viaduct moest doorrijden teneinde zijn auto op het andere gedeelte te parkeren.

De bestuurder zag een vrije plek op het eerste parkeergedeelte, negeerde de aanwijzing van de verkeersregelaar en is vervolgens naar die vrije plek gereden om zijn auto te parkeren. Daarbij heeft de bestuurder zich niet vergewist van de positie van de verkeersregelaar op dat moment ten opzichte van de auto, althans daarvan is uit het overgelegd proces-verbaal van de politie en de getuigenverklaring van de zoon van de bestuurder niet gebleken. Dit laatste acht de commissie ten opzichte van de verkeersregelaar laakbaar.

Een van de getuigen verklaart dat hij de auto naar links zag draaien en dat de 'verkeersregelaar aan het portier vasthield'. De bestuurder verklaart dat de verkeersregelaar 'zich heeft vastgepakt aan de deurstijl', terwijl de verkeersregelaar heeft verklaard dat de bestuurder gas gaf en hij, verkeersregelaar, 'richting auto greep en is gevallen.' De zoon van de bestuurder verklaarde dat hij zag dat de verkeersregelaar 'zijn arm door het openstaande raam stak en dat hij de hoofdsteun beetpakte van de bestuurder.' Uit deze verklaringen valt de exacte toedracht van het ongeval niet vast te stellen, meer in het bijzonder niet op welk moment het – kort gezegd – 'vastgrijpen' heeft plaatsgevonden en de commissie geenszins uitsluit dat dit is geschied op het moment dat de bestuurder de aanwijzing negeerde en doorreed naar de door hem geschikt geachte parkeerplaats. Om in het licht hiervan, gelijk partij B doet, te spreken van een overtreding van art. 5 WVV acht de commissie niet voldoende aannemelijk gemaakt door partij B. Het vastgrijpen van het portier of hoofdsteun wordt niet gezien als fout in de zin van het convenant. De commissie gaat dan ook om die reden aan dat verweer van partij B voorbij. Daarbij overweegt zij nog wel het volgende. Zo al, anders dan de commissie doet, met partij B zou worden aangenomen dat de verkeersregelaar door het 'vastgrijpen' een verkeersfout zou hebben gemaakt, dan acht de commissie dat dit in geen enkele verhouding tot de majeure fout van de bestuurder staat, namelijk het bewust negeren van een aanwijzing van een verkeersregelaar en het doorrijden door de bestuurder zonder zich te vergewissen over de positie van de verkeersregelaar op dat moment ten opzichte van de auto. In algemene zin geldt dat bestuurder zijn verkeersgedrag had moeten aanpassen aan het feit dat zich een verkeersregelaar in de nabijheid van zijn auto bevond die aan de bestuurder een aanwijzing had gegeven die de bestuurder had moeten opvolgen en de bestuurder deze aanwijzing negeerde.

Het beroep dat partij B doet op een uitspraak van de rechtbank Amsterdam van 6 januari 2022, ECLI:NL:RBAMS:2022:56 maakt het vorenstaande niet anders, omdat de feiten en omstandigheden die aan die beslissing ten grondslag liggen volstrekt anders zijn dan in het onderhavige geval waarin een bestuurder aanwijzingen van een verkeersregelaar dient op te volgen en dat niet doet. Reeds om die reden passeert de commissie het beroep van partij B op voornoemde uitspraak.

Bindend advies

De commissie is van oordeel dat op basis van de stukken en de feiten en omstandigheden ter plaatse dat in termen van art. 3 van het Convenant sprake is van een ongeval dat alleen te wijten is aan een door de bestuurder begane fout en dat partij B om die reden gehouden is 100% van de vordering van partij A te voldoen.

Aldus beslist op 1 juni 2026 door prof. mr. A.I.M. van Mierlo, mr. drs. N.J.E.G. Cremers, mr. L.G. Stiekema en mr. J.G.R. de Jongh, leden van de Geschillencommissie Regresaanspraken Zorgverzekeraars, in tegenwoordigheid van mr. A. Hogenesch, secretaris.

prof. mr. A.I.M. van Mierlo
voorzitter

mr. A. Hogenesch
secretaris